

นิมิตเลื่อนลอย...

หลุมพรางของพญามาร

วันอาทิตย์ที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เมื่อเราได้จุดเทียนใจไฟนิรันดร์อ่อนน้อมซบกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนี้ไปให้ทุกท่านนั่งหลับตาเจริญสมาธิภาวนากันนะ หลับตาเบาๆ พอสบายๆ คล้ายๆ กับตอนที่เรากำลังจะหลับ แล้วน้อมใจของเราให้หยุดนิ่งๆ อย่างสบายๆ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งอยู่ในกลางท้องของเราเหนือสะดือขึ้นมา ๒ นิ้วมือ

เอาใจหยุดในหยุด นิ่งในนิ่งลงไปอย่างสบายๆ หยุดนิ่งๆ ให้ใจเราใส จะตริกนึกถึงดวงใส หยุดอยู่กลางดวงใสๆ หยุดในหยุด นิ่งในนิ่งลงไปอย่างสบายๆ แล้วก็ทำใจของเราให้เบิกบาน แ่มชื่น ให้สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส

ถูกส่วนจะเป็นอย่างไร

ถ้าหยุดได้ถูกส่วนพอดีๆ ตัวมันจะขยาย กายขยาย ใจขยาย แต่ถ้าหากหยุดไม่ถูกส่วนมันจะแคบ นิ่งแต่แคบ แต่ถ้าถูกส่วนหนึ่งแล้วต้องขยาย ต้องโล่ง ต้องโปร่ง ต้องเบา ต้องสบายๆ ขยาย ตัวหายไปเลย แล้วใจจะหยุดนิ่งๆ อยู่ ณ จุดที่สบาย

เดี๋ยวความสว่างก็จะค่อยๆ เกิดขึ้นมาทีละน้อยจนกระทั่งสว่างมากๆ แล้วใจก็จะตกศูนย์วูบลงไปฐานที่ ๖ ไปยกเอาดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์หยาบลอยขึ้นมา มาพร้อมกับความสุขและความบริสุทธิ์ เป็นดวงใสกลมรอบตัวเหมือนดวงแก้วกายสิทธิ์ แต่ใสเหมือนเพชรหรือยิ่งกว่าเพชรเราก็ต้องหยุดให้ถูกส่วนอย่างนี้นะ ถูกส่วนแล้วต้องเป็นอย่างนี้ จะไม่ผิดจากนี้ ใจจะเกลี้ยงๆ จะมีอยู่ดวงเดียว ดวงหนึ่ง ดวงใสบริสุทธิ์ แล้วเกิดการตื่นตัวภายใน จะมีชีวิตชีวา ใจจะเกลี้ยงๆ นิ่งๆ รู้สึกสงบ สะอาด สว่าง ตั้งมั่น ไม่มีความคิดอื่นใดเลย จะปลอดความคิด มีแต่จะเข้ากลางไปเรื่อยๆ

เข้ากลางไปเห็นทีละดวง คือเข้ากลางจุดสว่างอยู่ที่กลางดวงใสๆ จุดสว่างที่อยู่ตรงศูนย์กลางของดวงธรรมดวงแรกมันจะใสกว่าธรรมดวงนั้น แล้วเมื่อธรรมดวงนั้นขยายจุดสว่างก็ขยายไปพร้อมกัน จนกระทั่งดวงแรกหายไป จุดสว่างก็จะขยายเป็นดวงที่ ๒ เป็นดวงศีล แล้วกลางดวงศีลก็จะมีจุดสว่างจะเข้าถึงดวงสมาธิ ไปอย่างนี้เรื่อยๆ เลย ถึงดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

แต่พอมาถึงกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ จุดสว่างแทนที่จะขยายเป็นดวงต่อไปเป็นดวงที่ ๗ ก็ขยายมาเป็นกายมนุษย์ละเอียด มันจะพอดีๆ อย่างนี้โดยที่เราไม่ได้ตั้งใจจะให้พอดี เราจะเข้าถึงสิ่งที่มีอยู่แล้ว แล้วก็ต้องเป็นอย่างนี้ ผิดจากนี้ไปไม่ได้ ไม่มีขาด ไม่มีเกิน ไม่มีตัดทอน

เช่น ดวงเกิดขึ้นมาเยอะแยะ เราได้ยินได้ฟังว่า มันเหลือ ๖ เราเลยตัดทอนตั้งแต่ดวงที่ ๗ ไปถึงดวงที่ร้อย ที่พัน ที่หมื่น ที่แสน ที่ล้าน เพื่อจะให้มันพอดีอย่างนี้ก็ไม่ใช้ ที่ใช้ก็คือ ดวงที่ผุดมาเหมือนน้ำพุ เมื่อเราดูไปเรื่อย ๆ สบาย ๆ ดวงสุดท้ายที่ไม่มีต่อไปนั้นแหละ มันจะนิ่งและพาใจของเราเคลื่อนเข้าไปสู่ภายใน ตกศูนย์ไป เปิดเผยให้เราได้เห็นความใสของดวงปฐมมรรคที่เกิดขึ้นมาแทนที่ ดวงเก่าหายไป แล้วก็จะเห็นไปตามลำดับอย่างนี้ จนกระทั่งถึงกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ จุดสว่างนั้นก็กลายมาเป็นกายมนุษย์ละเอียด ซึ่งมีหน้าตาเหมือนตัวเรา ท่านหญิงเหมือนท่านหญิง ท่านชายก็เหมือนท่านชาย นั่งขัดสมาธิเจริญสมาธิภาวนาหันหน้าออกไปทางเดียวกับตัวของเรา นี่จะเป็นไปเอง ไม่ใช่ไปทำให้เป็นหรือปรุงแต่งให้เป็นจะเป็นไปเองอย่างนี้ อย่างนี้จึงจะถูกต้อง แต่ถ้าไม่ใช่อย่างนี้ก็ต้องฝึกต่อไป

นิมิตเลื่อนลอย...หลุมพรางของพญามาร

ในระหว่างที่ฝึก ก่อนที่จะตกศูนย์เข้าไป จะมีภาพอะไร เยอะแยะ ภาพนรก ภาพสวรรค์ ภาพเหตุการณ์ ภาพคนโน้น คนนี้ หรือผุดรู้อะไรเกิดขึ้นมา เหมือนมีญาณทัสสนะ วิธีที่

ถูกต้อง คือ อย่าไปสนใจให้ความสำคัญเกินไป ให้ดูเฉยๆ ไปเรื่อยๆ อย่างสบายๆ เพราะตรงนี้คือ หลุมพรางของพญามารที่จะทำให้เราหมกมุ่นพัวพันอยู่กับตรงนี้ บางคนยาวนานหลายสิบปีทีเดียว มันก็น่าเสียดายถ้าเรามาผูกพันติดใจอยู่ที่ตรงนี้ แล้วแทนที่จะไปเล่าให้ครูบาอาจารย์ฟัง กลับมาเล่าสู่กันฟังซึ่งล้วนแต่ไม่มีประสบการณ์ภายใน พอฟังกันไปก็จะมิกองเชียร์ก็ชวนกันเข้รกรเข้าพงกันไป

ถ้าเราเป็น เราก็ต้องทำความเข้าใจว่า นี่คือนิमितเลื่อนลอย เราเห็นจริง แต่สิ่งที่เห็นมันยังไม่ใช่ของจริง ที่เกิดขึ้นเพราะจิตในขั้นนี้ยังบริสุทธิ์ไม่พอที่จะไปรู้ไปเห็นได้อย่างถูกต้อง เพราะญาณทัสสนะจะมีในธรรมกายเท่านั้น ต้องได้ ๑๘ กายไปแล้ว

ถ้าเราไม่ได้เป็น แต่เพื่อนสหายธรรมิกเป็น สิ่งที่เราควรจะทำ คือแนะนำเขาว่า ได้ยินได้ฟังหลวงพ่อบอกมาอย่างนี้ ให้ทำตามทีหลวงพ่อบอก คือ อย่าไปติดใจ อย่าไปติดตาม ให้ดูไปเฉยๆ เรื่อยๆ อย่างสบายๆ ถ้าเขาไม่เชื่อ เพราะเขาชอบเวลาพูดไปมันก็มีคนมาห้อมล้อม ถ้าไม่ให้เสียพวก เราก็นิ่งเฉยๆ เขาจะเล่าอะไรให้ฟังเราก็นิ่งเฉยๆ ไม่ซักไม่ถามอะไรยื้มๆ เฉยๆ หรือถ้าทำอย่างนี้แล้วยังไม่ได้เรื่อง ก็ต้องถอยห่างออกมา เพื่อเราจะได้ช่วยเขาได้เต็มที่ เพราะถ้ามีคนไปห้อมล้อม ความหลงผิดหลงตัวเองมันจะเกิดขึ้น แล้วจะเป็นผลเสียทั้งต่อตนเอง หมู่มคณะ และวิชชาธรรมกาย ทำให้คนอื่นที่เขาได้ยินพลอยเข้าใจผิดไปด้วย

ถ้าเราจะช่วยเหลือเพื่อนสหธรรมิกก็ต้องทำอย่างที่ว่าไว้ คือ เมื่อแนะนำแล้ว เขาไม่รับฟัง เราก็ยิ้มๆ รับฟังเฉยๆ ไม่ให้ความคิดเห็นอะไร แต่ถ้าทำแล้วไม่ได้ผล ก็ต้องถอยห่างออกมา แล้วก็อย่าไปห้อมล้อมเขา เราก็ไปเดินชมคนชมไม้ ปลีกตัวออกมาปฏิบัติธรรมของเรา ทำของเราไป ดูเข้าไปในตัวของเรา เมื่อเขาไม่มีใครห้อมล้อมแล้ว มันก็จะได้คิด พอได้คิด ก็คิดได้ หรือถ้าคิดไม่ได้ก็ถือว่าเป็นกรรมของเขา เราก็ปล่อยเขาไปก่อน อีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า ๒๐ ปี ๓๐ ปี เขาก็คิดได้เองแหละ ให้ทำอย่างนี้นะ

เวลาเราจะช่วยเพื่อนสหธรรมิกด้วยกัน พูดแล้วไม่เชื่อก็นิ่ง นิ่งไม่เชื่อก็ถอยห่างออกมา หาเวลามาปฏิบัติธรรมของเรา อย่างนี้ก็พอจะช่วยได้ แต่บางคนมันก็ได้ไม่ได้ เพราะเขามีเชื้อเก่ามาก็ต้องให้กาลเวลามันผ่านไป เนื่องจากบางคนติดใจที่มีคนมาห้อมล้อม เพราะว่าไม่ได้มาแต่คนนะมาพร้อมกับผลประโยชน์ด้วย ตรงนี้เลิกลยาก มันมาติดลากสักการะ ใจก็ไม่ไปข้างใน มันไม่บริสุทธิ์เสียแล้ว

เพราะฉะนั้น ระมัดระวังให้ดีนะลูกนะ แต่ถ้าเราเข้าใจแล้วว่าต้องทำอย่างนี้ ตามที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ผู้ค้นพบวิชชาท้าวางหลักสูตรเอาไว้ อย่างนี้เราปลอดภัย แล้วก็มิชัชนะ ก็พยายามฝึกฝนให้ได้อย่างที่ท้าวางหลักสูตรเอาไว้ในสิ่งที่ท่านไปรู้ไปเห็นมา เราเดินตามรอยท่าน เราก็จะเป็นอย่างท่าน คือไม่เพี้ยน ไม่เลอะเทอะ ไม่เสียเวลา แล้วใจก็จะเล่นเข้าไปสู่ภายใน จิตก็บริสุทธิ์เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ มีความสุขเพิ่ม

ขึ้น มีความบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น ปัญญาบริสุทธิ์ก็จะตามมา จะให้เราได้ไปรู้ไปเห็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวของเรา ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านยืนยันว่า ผิดจากนี้ไม่ใช่ ต้องอย่างนี้ แล้วก็ต้องเป็นอย่างนี้ นี่คือคำยืนยันของท่าน ที่มีปรากฏอยู่ในเทปที่อัดเสียงของท่านมา เป็นครูแทนตัวท่าน

๑๘ กาย มีในตัวของเรานี้แหละ เป็นแผนผังของชีวิต ที่ติดมาตั้งแต่ปฐมชาติที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ติดกันเรื่อยมาเลย เราก็ต้องศึกษาค้นคว้ากันไปให้ถึงในจุดที่เป็นอย่างนี้ เราเรียนเพื่อจะเอามาไว้ใช้เป็นที่พักกับตัวของเรา ให้ชีวิตเราสมบูรณ์ มีความสุข มีความรู้แจ้ง มีความบริสุทธิ์ เราจะได้ดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง เข้าไปถึงพระรัตนตรัยในตัว ถึงพุทธรัตนะ ถึงธรรมรัตนะ ถึงสังฆรัตนะ นั่นแหละเป็นกายผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว เป็นที่พักที่ระลึกอยู่ในตัวของเรา ถ้าเข้าถึงแล้ว ถึงจริง ๆ เราจะรู้จัก จะหายสงสัยทันที และเราจะเห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เราคิดว่ากับสิ่งที่เป็นอย่างนั้น มันจะต่างกันเหมือนฟ้ากับดินทีเดียว เพราะฉะนั้นต้องหมั่นฝึกฝนอบรมไปนะ ต้องฝึกเอาให้ได้ของจริง ๆ ของไม่จริงอย่าไปสนใจ มันเสียเวลา

พระเทพญาณมหามุนี วิ.

ลูกก็ต้องหยุดไว้
หมั่นฝึกอย่าดูดาย
ให้ใจสนิท บ่ คลาย
เมื่อถูกส่วนดีแล้ว

กลางกาย
ลูกแก้ว
เคลื่อนที่
เคลื่อนเข้าเร็วฉิว

ตะวันธรรม